

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/26/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010494
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:3823010494.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obvineného A. B. na hlavnom pojednávaní dňa 7. augusta 2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX, v Handlovej, okres Prievidza, trvale bytom C., D. XXX/XX, E. F., toho času vo väzbe v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a v Ústave na výkon väzby Ilava,

je vinný, že

od presne nezisteného dňa v auguste 2022 do 14.02.2023, v Handlovej, v dome na D. G. XXX/XX, počas vzájomného spoluzitia v spoločnej domácnosti pod vplyvom alkoholu spôsobil svojou matkou A. B. psychické utrpenie a jeho konanie pociťovala ako ťažké príkorie, pričom v uvedenom období v presne nezistené dni a časy jej v jeho prítomnosti opakovane zakazoval kašľať, nahlas dýchať, nadával jej, a to aj vulgárne, udieral ju otvorenou dlaňou a pästami do tváre, rúk, ramena a nôh, zakazoval jej ísť spať pred 22:00 hod., ak išla spať skôr, tak jej na druhý deň nadával a fyzicky ju napádal, kričal po nej, vyhrážal sa jej zabitím, pričom bol agresívny a jeho konanie voči poškodenej malo stúpajúcu tendenciu, od polovice januára 2023 k nemu dochádzalo približne každý druhý deň, poškodená sa ho bála, mala z jeho konania stres, v dôsledku čoho trpela nechutenstvom, pričom obvinený konkrétne aj

dňa 15.12.2022, približne o 15:45 hod., v kuchyni povedal svojej matke A. B., že je tupá krava, hlava vypatlaná, následne jej pravou dlaňou dal facku do oblasti bočnej strany hlavy a udrel ju kolenom do oblasti brucha,

v presne nezistený deň koncom januára 2023 alebo začiatkom februára 2023 v obývačke dostal záchvat hnevu a svoju matku A. B. niekoľkokrát pästou udrel do rebier na ľavej strane tela, po čom jej povedal, že simuluje, aby si ľahla a vulgárne jej nadával,

dňa 13.02.2023 v čase okolo 18:00 hod. v obývačke domu fyzicky napadol svoju matku A. B. a vyhrážal sa jej zabitím, pričom jej povedal, že ju zabije, že ju zapáli, podreže a hodí do žumpy, pričom po týchto vyhrážkach, ktoré u nej vzbudili obavu o jej život a zdravie, zamkol dvere a schoval kľúč, povedal jej, aby ležala, aby sa nehádala, zakázal jej pohybovať sa po dome, musela nehybne ležať na gauči, nemohla zavolať políciu, ani pomoc, ani zakričať, nakoľko sa bála fyzického útoku z jeho strany,

dňa 14.02.2023 v čase o 13:30 hod. svoju matku A. B. v obývačke domu po predchádzajúcich slovných urážkach a nadávkach opakovane udieral pästou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho spadla na zem, kde ju opakovane kopol do tela, do oblasti boku, do sedacieho svalu, povedal jej, že ju skántri a po tom, čo sa postavila, ju sotil na gauč, pričom poškodená utrpela od presne nezisteného obdobia pomliaždenie rôznych častí tela s podkožnými výronmi krvi so sťažiením obvyklého spôsobu života maximálne 6 dní a vplyvom jeho konania nastali u poškodenej A. B. zmeny v emocionálnej oblasti, v psychickom

prežívaní vykazuje depresívnu a anxióznú symptomatiku, prítomné sú negatívne myšlienky a emócie, ktoré narúšajú náladu, prežívanie, vyskytujú sa suicidálne myšlienky, prítomné sú vegetatívne ťažkosti nechutenstvo, poruchy spánku, pozornosti, úzkostnosť, poškodená vykazuje zásadné narušenia v afektomovite a recidivujúcu depresívnu poruchu, prežíva vo zvýšenej miere distres, pričom je liečená u psychiatra a v rozhodnom období bola viackrát hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení,

teda

blízkej osobe spôsobil psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku, a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické zdravie,

tým spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

a za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), n) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné psychiatrické, addiktologicky zamerané, liečenie ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného A. B. (ďalej len obžalovaný) o uznaní viny za skutok uvedený v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza 2Pv 71/23/3307, doručenej súdu 11.07.2023, a súčasne podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nevykoná, vykoná sa dokazovanie k výroku o treste, ochranného opatrenia.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného mal súd preukázané, že obžalovaný blízkej osobe - matke spôsobil psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným odopieraním oddychu a spánku a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej psychické zdravie, čím tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona.

Súd k rozsahu stanoveného dokazovania - k výroku o treste vypočul obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny, priznáva sa k spáchaniu tohto skutku, spáchanie trestnej činnosti úprimne oľutoval. Poškodenej sa na hlavnom pojednávaní za svoje nevhodné správania, ospravedlnil, uvedomil si, že sa tak určite nemal správať k matke. Uviedol, že jeho konanie bolo ovplyvnené alkoholom, ktorý požíval hlavne preto, že sa mu už tá situácia nedala zvládať. Žil v spoločnej domácnosti s matkou, tá je psychiatrický pacient, no ona bola v stave, že všetko nechávala na neho, musel sa o všetko starať, a matka – poškodená len ležala a nič nerobila. Bolo to na neho veľa a situáciu riešil aj tým, že pil, no a pod vplyvom alkoholu sa dopúšťal konania, ktoré ho mrzí. Chcel by sa liečiť a potom matke opäť pomáhať.

Súd k výroku o treste a ochranného vykonal dokazovanie aj výsluchom poškodenej A. B. (ďalej len poškodená), oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Poškodená potvrdila všetky vyššie uvedené skutočnosti, ktoré vo svojom výsluchu uvádzal i obžalovaný. Ďalej uviedla, že uvedomuje si, že za konanie obžalovaného môže aj ona svojim správaním, keď všetko bolo len na synovi, ona len ležala, nič nerobila. Ona sa na psychiatrii liečila už aj skôr ako začalo konanie obžalovaného. Syn sa tak správal len keď bol pod vplyvom alkoholu, inak bol dobrý syn. Aktuálne jej veľmi chýba, potrebovala by jeho pomoc, napr. aj pri narúbaní dreva, chodu domácnosti. Inú rodinu, ako obžalovaného, nemá, nemá jej kto pomôcť. Situáciu musí bez syna zvládať sama, je to však pre ňu veľmi ťažké. So synom si aj teraz, ako je vo väzbe, každý deň telefonujú, chodí ho každý mesiac do väzby navštevovať, skutočne jej veľmi chýba. Dávno už synovi odpustila.

Súd vypočul povereného zástupcu znaleckej organizácie H. A. I., J., K. L. K., ktorá v prípravnom konaní podala znalecký posudok č. 74/2023 - M. J. A., ktorý predovšetkým uviedol, že u obžalovaného nezistili duševnú chorobu v pravom slova zmysle, v zmysle choromyselnosti, ide u neho o duševnú poruchu, vrodennú, trvalú - organické poškodenie mozgu, ktorá nie je vyliečiteľná ale je liečbou ovplyvniteľná, ide u neho o narušenú osobnosť s poruchou osobnosti, zistili u neho aj závislosť od alkoholu, no nevedel sa vyjadriť, aký je aj vplyv tejto jeho poruchy osobnosti aj na u neho vyvinutú závislosť na alkohole. Na samotnú trestnú činnosť, na jej páchanie mal vplyv tak požitý alkohol ako i porucha osobnosti, no presný pomer vplyvu tej ktorej zložky sa z medicínskeho hľadiska nedá presne stanoviť. Obvinený v čase spáchania trestnej činnosti vedel a mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania len v podstatne forenzne významne zmenšenej miere, rovnako v podstatne forenzne významne zmenšenej miere vedel a mohol svoje konanie ovládať. Čo na toto významné zmenšenie malo vplyv, či porucha osobnosti alebo alkohol a v akej miere, sa presne nedá stanoviť. Pobyť obžalovaného na slobode je z psychiatrického hľadiska nebezpečný, a preto i ako dôvodné a účelné navrhol obžalovanému uložiť ochranné psychiatrické, addiktologicky zamerané, liečenie ústavnou formou.

Oboznámil sa s listinnými dôkazmi č.l. 80-81, 164, 165, 173-175, 179-180, z ktorých vyplýva, že obžalovaný sa už v minulosti podroboval ochrannému protialkoholickému liečeniu, že na obžalovaného sa hľadí, akoby bol jedenkrát súdne trestaný, trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/34/2022 zo dňa 25.04.2022, právoplatným 27.05.2022, ktorým bol uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 22 mesiacov. Teda je nesporné, že žalovanej trestnej činnosti sa dopustil v čase plynutia skúšobnej doby predmetného odsúdenia.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život, a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, následok, zohľadniac osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, priznajúc obžalovanému poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l), n) Trestného zákona - že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval a že napomáhal orgánom činným v trestnom konaní a súdu, a to tým, že už v prípravnom konaní sa plne k spáchaniu trestnej činnosti doznával, tak ako mu to kládlo za vinu uznesenie o vznesení obvinenia, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o uznaní viny a súd toto vyhlásenie prijal, čím na hlavnom pojednávaní súd nedokazoval výrok o vine svojho rozhodnutia, na druhej strane však neexistenciu žiadnej príťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 Trestného zákona, pretože, i keď bol obžalovaný súdne trestaný, túto skutočnosť súd zohľadnil pri ukladaní trestu v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona, keď ukladal obžalovanému trest nepodmienečný, pretože trestná činnosť bola obžalovaným spáchaná v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia, a teda prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností nad príťažujúcimi okolnosťami, a teda použitie pri ukladaní trestu ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona. Zohľadniac spôsob spáchania činu, berúc do úvahy i ostatné okolnosti vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Trestného zákona ale i ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona, že trest má postihovať len osobu páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu

a jemu blízke osoby, a v tom smere berúc do úvahy skutočnosti vyplývajúce z výpovede samotnej poškodenej a v tom smere významná pomoc obžalovaného pri zabezpečovaní bežnej starostlivosti o poškodenú – matku, vzhľadom aj na jej zdravotný stav a osobnostné potreby, no v neposlednom rade predovšetkým na skutočnosti vyvstané z výsluchu M. J. A. ohľadne stavu zmenšenej príčetnosti obžalovaného v čase páchania trestnej činnosti v dôsledku aj duševnej poruchy u obžalovaného a vzhľadom na u obžalovaného zistený zdravotný stav považoval za účelnejšie a dôvodnejšie na ochranu spoločnosti ukladať obžalovanému súčasne aj ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, no neukladať obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici upravenej trestnej sadzby za použitia § 38 ods. 3 Trestného zákona, trest v takejto výmere považoval za neprimerane prísny a považoval za dôvodné, spravodlivé a zákonné pri ukladaní trestu použiť i ustanovenie § 39 ods. 2 písm. c) Trestného zákona a potom súd dospel k záveru, že trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov, pre výkon ktorého bude obžalovaný v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pretože pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti nebol vo výkone trestu), bude účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie v dostatočnej miere plniť. Súd nebol názoru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý v záverečnej reči navrhol uložiť obžalovanému prokurátor. Takýto trest súd považoval za zákonný, primeraný a spravodlivý, trest, ktorý bude plniť účel trestu tak z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Súčasne poukazujúc na závery znalca podľa § 73 ods. 2 písm. a), c) Trestného zákona s použitím § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil i ochranné psychiatrické, addiktologicky zamerané, liečenie ústavnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.